

Befogadná-e Gyurcsányt a „Nyugat”

2011 november 14. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

„Nyugatos polgári demokráciát kívánunk” – ezekkel a szavakkal kezdődik a Demokratikus Koalíció nevű új Gyurcsány-párt kiáltványa. A „nyugatos” szó elkel? helyzete jelzi, milyen fontosnak tartja azt az alakulat saját maga meghatározásakor – ezt erősíti, hogy a következő pontban rögtön ott áll a „keletes” fideszi út elutasítása.

Mivel a magyar társadalom jelentős része továbbra is valamiféle Kánaánnak hiszi a „Nyugatot”, ez marketingszempontról elég jó húzás. A „nyugatos” jelzőt azóta átvette a média és a közbeszéd is – legtöbbször idézőjel és fenntartások nélkül.

Az azonban, hogy mit szólnának egy Gyurcsány-féle alakhoz a valódi nyugati liberálisok, akikhez magát hasonlítani igyekeznek, már teljesen más kérdés. Gyurcsány majdnem mindent megtestesít, ami ellen a jó érzésű amerikai liberálisok vehemensebb része mostanában az ország nagyobb városaiban az utcára vonul. Bár az okokat hosszan lehetne sorolni, leginkább áruklódó a bankokkal szemben tanúsított magatartása.

Mint ismert, az MSZP és Gyurcsány Ferenc folyamatosan kritizálta a nagyvállalatokat és a bankokat szabályozni és adóztatni igyekezik Orbán-kormány tevékenységét. Ezzel szemben az Egyesült Államokban a baloldaliak egyik legfőbb vágya, hogy valaki megregulázza a válságot okozó pénzintézeteket, és aztán megfizettesse velük az általuk okozott károkat. „Egyetlen amerikai állampolgárt se tartsanak túszul a pénzintézetek” – jelentette ki a frissen megválasztott Barack Obama. „Nem fogok egymillió adósrabszolga országában élni” – ezek már Orbán Viktor szavai. Míg az Egyesült Államokban továbbra is csak álom a valódi változást jelentő szabályozás, hazánkban már törvények születnek erről.

Vajon hogyan fogadnák Gyurcsányt, a bankok védelmezőjét a Wall Streetet elfoglaló „nyugatos” liberálisok? Az egykori szocialista politikus amerikai megfelelőjét nem találnánk meg a banki negyedben sátorozók, de még az őket meglátogató harcosabb kongresszusi tagok közt sem. Éppen ellenkezőleg: lenne Joe Lieberman szenátor, aki bár külsőre liberális elveket vall, mindig tudta, merre fúj a szél, és ennek megfelelően forgatta köpönyegét – ha kellett, támogatta az iraki háborút vagy a melegeket kirekesztő „ne szólj szám”-törvényt. lenne Rick Perry kormányzó, aki szilárd konzervatív felfogását bármikor hajlandó feladni, ha elég magas a tét („Engem ötezer dollárért nem lehet megvenni” – mondta felháborodva az egyik tévévita során).

A legkellemesebb azonban mégis William J. Jeffersonként elképzelni őt, aki a „hittes képviselő” néven lett híres: fagyasztójában tartotta ugyanis hivatali visszaélés segítségével összeszedett dollárjait (láthatóan nem értesült a sokkal praktikusabb magyar vívmányról, a nokiás dobozról). Természetesen pere kezdetekor Jefferson is ellenfeleire hártotta a felelősséget, bár arra nem vetemedett, hogy pártossággal gyanúsítsa az ügyészséget – ez ugyanis nyugaton nem vet kifejezetten jó fényt még egy bukott politikusra sem. Végül tizenhárom évi börtönre ítélték.

A három igen különböző politikusban egy dolog a közös: a baloldali felfogás szerint mindannyian a plutokráciához, a „felső egy százalékhoz” tartoznak – vagy mint a korrupt rendszer milliárdos haszonélvezői, vagy azok kiszolgálói, szemben a „kilencvenkilenc százalékkal”, mely egyszerre „minden és semmi”, és most igazságosabb országot követel magának – olyan lépésekre vágyva, melyeket a Fidesz-kormány régen megtett.

Nem nehéz meglátni, melyik csoporthoz kötnék az Apró-klánba beházasodó egykori KISZ-titkárt, aki trükkök százai segítségével irányította a rábizott országot, és ma sem habozik, ha a nemzetközi nagytűke védencéül kell szegődnie. Gyurcsány tehát éppen a gátlástalan, a siker érdekében bármit bevetni hajlandó törtető példája – e miatt a típus miatt veszítik el hitelüket a nyugati liberális demokráciák politikusai, emiatt vonulnak az utcára az emberek, jobb- és baloldalon egyaránt. „Nyugatossága” nem más, mint a reklámok világából ismert arculatváltás klasszikus példája: a tartalom nem változik, csak az áru kap új csomagolást. Egyetlen jó érzésű liberális se higgye tehát azt, hogy a bukott kormányfő pártja neki való: az általa példaként állított Nyugaton senki nem esne ebbe a hibába.

Kovács N. László, mno.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló